

Φθιώτιδος Συμεών: «Πιο πολύ εισακούεται η προσευχή μας εδώ στα ταπεινά»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στα ορεινά της Δυτικής Φθιώτιδος, στο παλαιό Μοναστήρι της Παναγίας (Γενεσίου Θεοτόκου) Ρούστιανης, στην δύσβατη αλλά ειδυλλιακή ορεινή σύνδεση που ενώνει τα Κανάλια με το Πίτσι, μετέβη σήμερα ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Φθιώτιδος](#) κ. Συμεών συνεχίζοντας τις λειτουργικές και ποιμαντικές του επισκέψεις στις πλέον απομακρυσμένες περιοχές και ομορφιές της Φθιωτικής γης.

Και από την ορεινή και ιστορική Ρούστιανη οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος (89,4 Fm) και από διαδικτύου, ενώ το Ιερό Αναλόγιο διηκόνισαν τοπικοί ιεροψάλτες, μαθητές του Παραρτήματος Μακρακώμης του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως

Φθιώτιδος «Γερμανός ο Μελωδός».

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών αφού συνεχάρη τόσο την Πρόεδρο του Θρησκευτικού Συλλόγου «Παναγία Ρούστιανη» κ. Ελένη Αντωνίου όσο και τον Πρόεδρο της Κοινότητας κ. Θωμά Δερνίκα, αλλά και όλους τους κατοίκους των ορεινών αυτών περιοχών, μεταξύ άλλων χαρακτηριστικά ανέφερε:

««Σὺ οὖν, Δέσποτα, τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλισον• κατὰ τὴν ἐκάστου ἰδίαν χρείαν• τοῖς πλέουσιν σύμπλευσον• τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον».

Συνειδητοποιούμε για μία ακόμη φορά ότι ο ανενδεής Θεός, έτσι ονομάζουν οι Πατέρες της Εκκλησίας τον Θεό: ανενδεή, δεν έχει καμία χρεία ο Θεός, δεν χρειάζεται τίποτα, ούτε τον άνθρωπο χρειάζεται, εμείς νομίζουμε ότι ο Θεός χρειάζεται τις προσευχές μας, χρειάζεται τα κεριά μας, χρειάζεται τα κομποσκοίνια μας, χρειάζεται ενδεχομένως τις ενάρετες πράξεις μας ή μερικοί ακόμα πιο ζηλωτές χριστιανοί νομίζουν ότι ο Θεός χρειάζεται συνηγόρους, μπράβους ή υπερασπιστές.

Ο Θεός είναι απόλυτα ανενδεής. Δεν έχει καμία χρεία, δεν εξαρτάται από κανέναν γιατί Αυτός είναι η αρχή των πάντων και συγχρόνως είναι Άναρχος, είναι η αρχή και άναρχος μαζί. Ο άνθρωπος όμως έχει χρεία κι ο Θεός συγκαταβαίνει τόσο πολύ στη χρεία του ανθρώπου, όπου προσεγγίζει τον κάθε άνθρωπο «κατά την εκάστου ἰδίαν χρείαν», ούτε καν τις ανάγκες μας θέλει να καθορίσει. Στον κόσμο στον οποίο ζούμε, προσπαθούμε να ετεροκαθορίσουμε τις ανάγκες των άλλων, θέλουμε εμείς να επιβάλλουμε στα παιδιά μας πως θα αξιοποιήσουν τα ταλέντα τους, τι θα σπουδάσουν, ποια γυναίκα θα παντρευτούν, πού θα ζήσουν, πώς θα ζήσουν... Έχουμε μία τάση να επιβάλλουμε στον άλλον ή να προβάλλουμε τις δικές μας ελλείψεις ή να επιβάλουμε αυτά τα οποία εμείς θεωρούμε ότι είναι σωστά και μπορεί ενδεχομένως να είναι, αλλά έρχεται ο Χριστός ο οποίος προσβλέπει, εισακούει, υπακούει, σκύβει, κενώνεται στις ανάγκες του καθενός από εμάς, «κατὰ τὴν ἐκάστου ἰδίαν χρείαν».

Όσο μας σέβεται ο Θεός δεν μας σέβεται κανείς. Όσο σέβεται το ανθρώπινο πρόσωπο, το δημιούργημά Του δηλαδή, το ίδιο το κτίσμα Του, αυτός ο οποίος μπορεί να κάνει σβούρα όχι την ανθρωπότητα, τα σύμπαντα, τους πλανήτες, τα αστέρια, τα πάντα να τα διαλύσει με ένα φύσημα και να τα φτιάξει κάπως αλλιώς, προσβλέπει και προσεγγίζει με ιερότητα, αγάπη και σεβασμό την χρεία του καθενός από εμάς, την ανάγκη του καθενός από εμάς. Άλλος από μας έχει ανάγκη για ένα χάδι, ένα χαμόγελο, άλλος έχει ανάγκη για το φαγητό της ημέρας που δεν μπορεί να το βρει, άλλος έχει ανάγκη για ψυχική στήριξη, άλλος έχει ανάγκη για έναν σύντροφο στη ζωή του, για μία σύντροφο, άλλος έχει ανάγκη για την υγεία του, άλλος έχει ανάγκη για παρηγορία, άλλος έχει μια άλλη ανάγκη.

Κάθε άνθρωπος ανάλογα με την μοναδικότητά του έχει τη δική του χρεία, τη δική του ανάγκη και επειδή ακριβώς όπως μας βεβαιώνει ο ίδιος ο Χριστός και οι Ευαγγελιστές, ο Χριστός σαρκώθηκε για τους έχοντες χρείαν ιατρού, είναι ο ιατρός των ψυχών και των σωμάτων, για να θεραπεύσει με το Σώμα Του και το Αίμα Του, γι' αυτό πριν τη Θεία Μετάληψη απευθύνουμε αυτή την ευχή «τὴν ἑκάστου ἰδίαν χρείαν».

Με αυτή τη σκέψη εύχομαι και προσεύχομαι σήμερα από εδώ και να ξέρετε σε τέτοιους τόπους η προσευχή μας είναι πιο δυνατή, είναι πολύ πιο δυνατή από τους μεγάλους ναούς με τις ανέσεις, με τις πολυτέλειες ας το πούμε, με τα κλιματιστικά, με τις μονάδες, με τα μικρόφωνα, τους ωραίους διακόσμους, πιο πολύ εισακούεται η προσευχή μας εδώ στα ταπεινά, στα μακρινά, εδώ που μπορεί να χρειαστεί όταν κλείσει ο δρόμος να ανεβούμε με τα πόδια, εδώ που είμαστε πιο κοντά στον ουρανό, είναι λιγότερα τα εμπόδια στη σχέση μας από τον ουρανό, από εδώ λοιπόν προσεύχομαι για όλους μας να ακουμπήσει η αγάπη του Θεού στη χρεία του καθενός από εμάς. Αυτό που χρειάζεστε, που χρειαζόμαστε, αυτό που έχει ανάγκη ο καθένας η Παναγία μας το κάνει μεσιτεία προς τον Υιόν της και το έλεος του Θεού να μας το προσφέρει στη ζωή μας γιατί είναι αλήθεια ότι είμαστε εμπερίστατοι οι άνθρωποι μπορεί να αισθανόμεθα δυνατοί και ισχυροί γιατί μπορεί να έχουμε στα χέρια μας κάποια μπιχλιμπίδια όπως είναι η υγεία, η νεότητα, η ομορφιά, η εξουσία ή το χρήμα ή κάποια άλλα πράγματα, είναι μπιχλιμπίδια.

Αν κανείς μιλήσει με τον εαυτό του θα δει ότι αυτά δεν τον γεμίζουν, ότι κάτι άλλο έχει ανάγκη βαθύτερο, πιο ουσιαστικό και εύχομαι αυτό το βαθύτερο και αυτό το ουσιαστικό ο Θεός να το χαρίσει σε όλους σας».

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών είχε την ευκαιρία να συνεργαστεί κατ' ιδίαν με τους δραστήριους εκπροσώπους των κατοίκων της περιοχής στο πλαίσιο του σχεδιασμού του για την παλιγγενεσία, ανασύσταση και αναδημιουργία και αυτής

της Ιεράς Μονής, κάτι το οποίο ήδη έχει συντελεστεί με την γειτονική και πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Προφήτου Ηλιού Παλαιοχωρίου. Για τον λόγο αυτό μάλιστα ο Σεβασμιώτατος, αμέσως μετά την ολοκλήρωση της ποιμαντικής του επισκέψεως στην Μονή της Παναγίας της Ρούστιανης, μετέβη στην Ιερά Μονή Προφήτου Ηλιού Παλαιοχωρίου προκειμένου να ευχηθεί στον πνευματικό πατέρα της Αδελφότητος, Αρχιμ. π. Μάξιμο Αναστόπουλο, και στις αδελφές της Μονής, την Καθηγουμένη Καικιλία και τις μοναχές Χρυσοστόμη και Νεκταρία, καθώς και τους εθελοντές και προσκυνητές της Μονής.

